

radikale ordfører, hr. Martin Lidegaard, at han støtter forslaget. Det er jeg jo også glad for, selv om han ikke har været her for at sige det selv.

Inden jeg begynder at kommentere de forskellige bemærkninger, der har været, tror jeg lige, at jeg vil knytte et par bemærkninger til forslaget, for hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om, at vores sko er lavet i Indonesien, at stoffet til vores tøj er lavet i Kina, at vi køber friske blomster fra lande i Afrika, at vi taler om frihandel i WTO, om outsourcing, om et globalt marked, at globaliseringen er kommet for at blive.

Det er på mange måder godt. Det giver jo mange mennesker i fattige lande mulighed for at brødføde sig selv og deres familier, give deres børn en uddannelse, skabe et liv og en fremtid. Men desværre giver det faktisk også mulighed for at udnytte mennesker, for børnearbejde, slavelignende forhold, krænkelse af menneskerettighederne, så vi i de rige lande kan købe varerne billigere.

Menneskerettigheder handler ikke kun om politiske rettigheder, men også om faglige rettigheder, retten til at organisere sig, retten til at være fri for tvangsarbejde, retten til at have en barndom, altså forbud mod børnearbejde. Alt det her er de faglige rettigheder. Derfor må vi være med til at sikre mennesker verden over rimelige løn- og arbejdsvilkår for deres egen skyld, men også for at undgå konkurrence med vores virksomheder på et urimeligt grundlag. Med Socialdemokraternes beslutningsforslag kan vi danskere faktisk gå foran i den proces.

Forslaget har tre helt konkrete indsatsområder: For det første en ny rammeaftale med ILO, så vi via ILO kan understøtte den faglige organisering og gøre folk i stand til selv at varetage deres rettigheder; for det andet at øge fokus på de faglige rettigheder i vores programsamarbejdslande ved at lave erhvervssektorprogrammer, herunder fremme et fredeligt arbejdsmarked baseret på dialog mellem arbejdstagere og arbejdsgivere. Og så er der det tredje punkt, som handler om at opprioritere erfaringsudveksling og overførslen direkte fra danske organisationer til organisationer i de enkelte lande og sikre en rammeaftale for relevante organisationer i Danmark.

Kl. 21.00

Der er kommet mange forskellige bemærkninger fra f.eks. Enhedslisten om, at det er uambitiøst, og fra andre, som synes, at det er for ambitiøst. Jeg tror, jeg har et par kommentarer.

Ministeren nævner, at man ikke i civilsamfundsorganisationerne ønsker at reservere pengene til fagbevægelsen. Men formuleringen heri handler jo netop om civilsamfundsorganisationer, fordi det kan være andre end fagbevægelsen. Plus – og det tror jeg også er vigtigt at sige – at det jo også handler om arbejdsgiversiden. For hele vores aftalesystem, som Dansk Folkeparti jo roser så meget, forudsætter jo, at der er en organisering på begge sider. Det handler jo ikke kun om fagforeningerne, det handler også om arbejdsgiverforeningerne. I øvrigt er det jo fint, at Dansk Folkeparti roser aftalesystemet. Det kunne godt gå hen og blive en eksportvare, og det er jo faktisk det, vi gerne vil gøre her: at forære vores aftalesystem til mennesker i andre lande.

Jeg skal så også lige nævne, at jeg tror, jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører sige, at der jo ikke under den nuværende regering var sket de store ændringer i ILO-rammen. Jeg kan oplyse, at rammen i 2002 var på 52 mio. kr., og i 2005 er den på 20 mio. kr. Så der er rent faktisk sket en væsentlig forringelse, og vores forslag er jo selvfølgelig også et forsøg på at rette op på det.

Så nævner Enhedslisten privatsektorprogrammerne, og at der er en række problemer der. Det er vi jo langt hen ad vejen enige i. Der er problemer, men der er også gode erfaringer. Det er noget, vi må undersøge nærmere og finde ud af, hvor de gode erfaringer, som vi kan bygge videre på, er.

Det, der er væsentligt i denne her sammenhæng, er jo at sige, at vi har brug for at få lavet det her på flere forskellige niveauer, både i ILO og i programsamarbejdslandene og med en overførsel af viden fra Danmark og fra de danske erfaringer til ulandene. Det er det, vi skal have understreget.

Samtidig med at jeg selvfølgelig havde håbet, at der havde været flere positive bemærkninger til vores forslag, vil jeg gerne følge lidt op på hr. Steen Gades bemærkninger. Jeg synes, der er tegn på, at det med arbejdsmarkedskomponenten er væsentligt, jeg synes, der er tegn på, at der alligevel er en anerkendelse af, at faglige rettigheder er et behov, vi har internationalt, sådan at vi ikke har konkurrencen med vores virksomheder på et urimeligt grundlag. Jeg synes, det virker, som om der er mulighed for at arbejde videre med i hvert fald dele af forslaget. Så det vil vi gøre over sommeren, og så må vi tage forslaget eller et, der ligner, op igen i næste samling og drøfte det.